

[Finansministeren.]

lerne om den fælles skatte- og afgiftsmæssige værdifastsættelse og reglerne om arveafgiften i de privat skiftede boer.

Under den kommende dødsbopbeskatning er det en praktisk nødvendighed, at der bygges på samme udlægsværdi ved arveafgiftsberegningen og ved beskatningen af boet og arvingerne. Der må således foretages en fælles ansættelse af den skatte- og afgiftsmæssige værdi af det udlagte aktiv. Som allerede nævnt foreslås kildeskattelovens regler om efterprøvelse af udlægsværdierne derfor udbygget med henblik på en sådan fælles værdifastsættelse. I arveafgiftsloven foreslås i overensstemmelse hermed indføjet regler om, at arve- og gaveafgiften skal beregnes på grundlag af de værdier, man er nået frem til ved denne fælles værdifastsættelse efter bestemmelserne i kildeskatteloven.

Efter den gældende arveafgiftslov skal der i det privat skiftede bo som regel inden seks måneder efter dødsfaldet indgives en arveanmeldelse. Derefter beregnes og opkræves arveafgiften. Efter lovforslaget skal boet vente med at indsende opgørelsen over de arveafgiftspligtige værdier indtil det tidspunkt, hvor beskatningen af boet ophører. Det betyder, at opgørelsen først skal indsendes ved boets slutning, dog senest 15 måneder efter dødsfaldet. Dette tidsmæssige sammenfald mellem arveafgiftsberegningen og beskatningens ophør åbner mulighed for forskellige administrative forenklinger, bl. a. med hensyn til anmeldelsesblanketterne, og det tidsmæssige sammenfald er for øvrigt en forudsætning for den omtalte fælles skatte- og afgiftsmæssige værdifastsættelse.

Den omtalte lempelse af arveafgiften for arveladers ægtefælle går ud på, at undergrænsen for beregning af arveafgift ved ægtefællearv, der hidtil har ligget på 50.000 kr., foreslås hævet til 100.000 kr. Efter forslaget bliver arv på indtil 100.000 kr. således afgiftsfri, og den lempelse, som opnås i forhold til den gældende skala ved en arv på 100.000 kr., foreslås aftrappet, således at den helt forsvinder, når man når op på 500.000 kr.

Reglerne om betaling af arve- og gaveafgiften foreslås ændret, således at de i opbygning kommer til at svare til de skattemæssige betalingsregler, og der foreslås ind-

føjet en bestemmelse om, at klage over værdifastsættelsen eller afgiftsberegningen ikke som hidtil skal have opsættende virkning med hensyn til afgiftsbetalingen.

Efter de gældende regler svares der ikke afgift ved gaver, som hidrører fra forældre bosat i udlandet. Børnene pålignes i stedet for indkomstskat af gaven. Der er imidlertid fast praksis for, at indkomstskatten lempes, således at den bringes på højde med gaveafgiften. Da børnene således reelt kommer til at betale samme beløb som ved beregning af gaveafgift, stilles der forslag om, at reglerne om gaveafgift udstrækkes til også at omfatte disse tilfælde.

Lovforslaget om ændring af landsskatteretsloven går ud på at fastsætte regler om landsskatterettens behandling af forskellige sager i forbindelse med de nye regler om beskatningen ved dødsfald.

Efter forslaget skal landsskatteretten ikke blot påkende klager over dødsboernes skatteansættelser og over den afsluttende skatteansættelse for afdøde, men også klager over skattemyndighedens værdiansættelser i boet samt klager over forhåndsbesked til dødsboer efter de regler, der er foreslået indføjet i kildeskatteloven. Lovforslaget indeholder endvidere regler om klage over beregningen af passivposter i dødsboer efter kildeskattelovens regler herom.

I kildeskattelovens § 33 A, stk. 4, 2. pkt., er det bestemt, at klage over passivberegningen foruden af boet som sådant kan indgives af den, der som arving, ægtefælle eller legatar skal have det aktiv udlagt, som passivberegningen angår. Denne klageregel foreslås nu overført til landsskatteretsloven, og samtidig foreslås det at ændre reglen, således at kun boet kan klage. På tilsvarende måde foreslås det, at kun boet kan klage over en forhåndsbesked og over skattemyndighedens afgørelse med hensyn til værdiansættelserne. Når klageadgangen foreslås begrænset til boet, skyldes det praktiske hensyn, som der er redegjort nærmere for i bemærkningerne til lovforslaget. Som dér nævnt hænger det navnlig sammen med, at man på det trin af bobehandlingen, hvor der gives forhåndsbesked, i reglen ikke kan vide bestemt, hvem der skal have aktivet udlagt.

Lovforslaget indeholder endvidere bestemmelser, der forkorter fristen for sagsanlæg ved domstolene i dødsbosagerne. Det